

Formanden (Krabbe): Inden vi gaa til Forhandlingerne, skal jeg dog bede ærede Medlemmer om at rette to Smaaændringstilhæber, der ere indløbne ved Trykningen. I Ændringsforslaget Nr. 35 staar i 3die sidste Linie: „Summen 12,400 Kr. nedsettes med 1000 Kr.“ i Stedet for, at det skulde hedde: „nedsettes med 2,384 Kr.“, hvorimod der i sidste Linie omvendt skal staa: „1000 Kr.“ i Stedet for „2,384 Kr.“ Dernæst skal i Ændringsforslag Nr. 47 „3,140 Kr.“ rettes til „3,040 Kr.“

Som første Afsnit fattes under Forhandling Lovforslagets § 19 (se Tillæg A Sp. 35—54) med de dertil stillede Ændringsforslag (se Tillæg B Nr. 23—39. Sp. 555—60.)

Ordføreren (Berg): Ved at begynde 2den Behandling af Finantsloven vil jeg tillade mig at bemærke, at jeg tror at turde gaa ud fra, at det vilde være Folkethinget overordentlig kjært, hvis det kunde lykkes den høie Regjering at naae at faae de store Arbejder tilendebragte, som foreligge for Rigsdagen for nærværende Tid, de Arbejder, som det efter tidligere Udtalelser maa anses fornødent at tilendebringe inden den Tid, Regjeringen har ment at ville slutte Rigsdagen. Det jeg tror, at det er et almindeligt Ønske, at det kan lykkes Regjeringen at holde sig indenfor den Tidsfrist, som den ved en tidligere Leilighed har udtalt som sit Ønske at kunne holde sig indenfor, og idet jeg gaar ud derfra, mener jeg, at det vilde være i velforstaaet Interesse, saa meget som muligt at indskrænke Forhandlingerne om de Spørgsmaal, som foreligge, saa meget mere, som nogen nærmere Belysning af et eller andet Spørgsmaal fra eller til er af en saa underordnet Betydning i Sammenligning med de store politiske Spørgsmaal, som ligge for, at vi ikke behøve at udsætte eller udhale Forhandlingerne af den Grund. Under andre Omstændigheder kunde de mere specielle Spørgsmaals Afgjørelse til denne eller hin Side have nogen mere Betydning, end det for Tiden kan siges at være Tilfældet. Da jeg derhos tør antage, at Folkethingets ærede Medlemmer have haft god Tid og ogsaa have benyttet denne gode Tid til at sætte sig ind i Finantsudvalgets Betænkning, og derigennem gjøre sig bekendt med, dels hvad Ministeriet og dels hvad Udvalget har fremsat som sin Del af Begrundelsen af de stillede Ændringsforslag, altsaa maa være temmelig paa det Reene med, hvad Ændringsforslagene angaa, tror jeg, at jeg ogsaa i den Henseende vil kunne spare mig en yderligere Begrundelse af Ændringsforslagene, naar de ere klart fremstillede i Betænkningen. Det vil altsaa afhænge af den derpaa følgende Forhandling, hvor vidt nærmere Oplysninger fra Ordførerens Side maatte vise sig nødvendige for at orientere enkelte Medlemmer i deres Afstem-

ning. I Henhold til disse Bemærkninger er jeg i det heldige Tilfælde at kunne henvise til Betænkningen for samtlige de Ændringsforslags Vedkommende, som ere under Forhandling. Jeg skal kun knytte et Par Bemærkninger til 4 af Ændringsforslagene. Det er først Ændringsforslaget under Nr. 25, der angaar en nominal Nedsettelse af et Beløb af 10,000 Kr. med 500 Kr. Jeg skal nemlig pointere, at dette Forslag om denne Nedsettelse vel ikke synes at have nogen væsentlig finantiel Betydning, men dog turde Forslagsstillerne formene, at det med den Begrundelse, som ligger bagved dette Forslag, maa have en meget væsentlig finantiel Betydning, idet Spørgsmaalet mellem Flertallet og Mindretallet ved dette Forslag stiller sig saaledes, at det gjælder, om vi ved vor fortsatte Udvikling af vort Jernbanevæsen skulde gaa raskere tilværts, eller om man efterat have naaet den Udvikling, vi alt nu have naaet, maa være noget forsigtige og varomme med at indbefomme de Forordninger om Jernbaneanlæg og de Projekter, som udkastes i saa Henseende. Jeg skal nu inidertid formene, at der ikke kan antages at være nogen meget væsentlig Forskjel i Opfattelsen deraf mellem den meget ærede Indenrigsminister og Mindretallet, idet jeg har Grund til at formode, at den meget ærede Indenrigsminister saavel som Udvalget og Mindretallet med Hensyn til dette Forslag har haft Betænkneligheder ved den Fremgangsmaade, man tidligere har viist ligeoverfor den Slags Projekter. Jeg anbefaler derfor dette Mindretalsforslag, ikke som en Modstand mod yderligere Udvikling af vort Jernbanevæsen, men som et Vidnesbyrd om, at Folkethinget ved at gaa ad denne Vej vil af Hensyn til vore finansielle Forhold i det Hele gaa noget varommere og betænkommere tilværts, idet vi paa saa mange andre Samfundsomraader trænge til Statens finansielle Hjælp og ikke altfor ensidig skulde kaste sig over dette enkelte Forhold. Det andet Ændringsforslag er det under Nr. 34, hvor Udvalgets Flertal foreslaar Leieindtægten forhøjet med 1000 Kr. fordi man ventte engang i Tiden ialtsald at kunne faae en saadan Leie ud af de Jordarealer, som Rosenborg Brøndanstalt for Tiden har Brug af. Naar Udvalgets Flertal har stillet dette Forslag, da ligger ikke deri, at man forlanger, at den nuværende meget ærede Indenrigsminister ved sin Opfattelse af dette Spørgsmaal skulde søge denne Leieindtægt bragt tilveie, men man ønsker det staaende paa Budgettet, for at der derved kan gives Leilighed og Opfordring for en Indenrigsminister, der maatte have en anden Opfattelse af dette Spørgsmaal end den, den nærmest foregaaende og formentlig ogsaa den nuværende Indenrigsminister har. Det er altsaa ikke for at lægge noget væsentligt Tryk paa den nuværende Minister, at dette Forslag er stillet. Med Hensyn til Ændringsforslag under Nr. 35 vil man have set, at det er det væsentlig reelle